

काकव

तत्पर्यायः। शिखाखकः २। इत्यमरः। २। ६।
६६। शिखाखकः ३ शिखाखः ४। इति तट्टीका।
(यथा, रघुः। १२। १।

“कौशिकेन स किल क्षितीश्वरो

राममध्वरविर्घातशान्तये।

काकपक्षधरमेव याचित-

स्तेजसा हि न वयः समीक्ष्यते” ॥)

काकपदः, पुं, (बन्धस्य काकपदवदाकारवत्त्वात्
काकपद इव आहतिरस्यस्य।) रतिबन्धविशेषः
तस्य लक्षणम्। यथा,—

“पादौ द्वौ स्तन्ययुग्मस्यौ क्षिप्त्वा लिङ्गं भगे षष्ठु।
कामयेत् कामुर्नी कामी बन्धः काकपदो मतः” ॥
इति रतिमञ्जरी।

काकपर्णी, स्त्री, (काक इव कृष्णं पर्णं यस्याः। गौरा-
दित्वात् ङीप्।) मुद्गपर्णी। इति भावप्रकाशः ॥
“मुद्गपर्णी हिमा रुक्षा तिक्ता सादुच शुक्रला।

चक्षुष्या क्षतशोथघ्नी ग्राहिणी ज्वरदाहनुत्।
दोषत्रयहरी लघ्वी ग्रहण्यर्शोऽतिसारजित्” ॥
इति च भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमभागे ॥

काकपीलुः, पुं, (काकप्रियः पीलुः।) काकतिन्दुकः।
काकतुण्डः। श्वेतगुग्गु। इति राजनिर्घण्टः। (पर्याय-
योऽस्य यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे।

“श्वेता रक्तोष्ठा प्रोक्ता कृष्णला चापि सा स्मृता।
रक्ता सा काकचिञ्ची स्यात् काकानन्ती च रक्तिका।
काकादनी ककापीलुः सा स्मृता काकवल्लरी” ॥
विशेषविवरणमस्य च गुग्गुशाब्दे ज्ञेयम् ॥)

काकपीलुकः, पुं, (काकपीलु + संज्ञायां कन्।)
काकतिन्दुकच्छः। इत्यमरः। २। ४। ३६।
माकड़केन्दु इति भाषा।

काकपुच्छः, पुं, (काकस्य पुच्छ इव पुच्छो यस्य।)
कोकिलः। इति शब्दरत्नावली ॥

काकपुष्टः, पुं, (काकेन पुष्टः। कोकिल्या हि निजाख-
स्कोटनाशकतया काकाखं तन्नीडात् निक्षिप्य
तत्र खकीयाखं स्थापयित्वा काकद्वारा स्थापत्य-
पोषणात् अस्य तथात्वम्।) कोकिलः। इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

काकपुष्पं, स्त्री, (काकवत् कृष्णं पुष्पमस्य।) गन्ध-
पर्णम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

काकफलः, पुं, (काकप्रियं फलमस्य।) निम्बच्छः।
इति राजनिर्घण्टः। (निम्बशब्देऽस्य गुणादयो
ज्ञातव्याः ॥)

काकबलिः, पुं, (काकेभ्यो देवो बलिरप्रादिकम्।)
काकसम्पदानकाम्नादि। तद्दानविधिर्यथा।
ॐ यमद्वारावस्थितगानादिग्देषीयवायसेभ्यो नमः।
इति पाद्यादिभिरभ्यर्च्य प्रार्थयेत्।

“ॐ काकत्वं यमदृतोऽसि गृहाह बलिमुत्तमम्।
यमलोकगतं प्रेतं त्वमाप्यायिनुमर्हसि ॥

ॐ काकाय काकपुरघाय वायसाय महात्मने।
अथ विष्टं प्रयच्छामि कथ्यतां धर्मेराजनि” ॥

इति पुरकपिण्डदानान्ते हलायुधः ॥ * ॥

बलिर्वैश्वदेवान्तगततद्विधिर्यथा,—

“रेन्द्रवारखवायथाः सौम्या वै नैर्ऋतास्तथा।

काकमु

वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मयापितम्” ॥
ॐ काकेभ्यो नमः। इति दद्यात् तदुपरि अद्भिः
सिद्धेत्। इत्याहिकाचारतत्त्वम् ॥ * ॥

गयायां तद्विधिर्यथा,—

“बलिः काकशिलायाश्च काकमोक्षयमोक्षदः” ॥

इति श्रीवायुपुराणे श्वेतवाराहकल्पे गयामा-
हात्म्ये ४ अध्यायः ॥ तत्र तृतीयदिनकाले काक-
बलिदानं यथा,—

“ततः काकबलिं क्षिप्त्वा पुनः खानं समाचरेत्।
रेन्द्रवारखवायथा यस्या तै नैर्ऋतास्तथा ॥

वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मयापितम्” ॥
इति श्रीवायुपुराणे ७ अध्यायः ॥

काकभाण्डो, स्त्री, (काकस्य मुखोद्भवसकारणस्य
ईषज्जलस्य भाण्डो क्षुद्रभाण्डमिव। तत्फलमक्ष-
योनं मुखात् ईषज्जलच्छरणात् अस्यास्तथात्वम्।)
महाकरञ्जः। इति राजनिर्घण्टः ॥

काकभीरुः, पुं, (काकात् भीरुर्भयशीलः।) पेचकः।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

काकमद्गुः, पुं, (काक इव कृष्णो मद्गुर्जलचरपक्षि-
विशेषः।) दाह्यहपक्षी। इति त्रिकाण्डशेषः। (डा-
उकपाखी इति भाषा।) यथा, महाभारते १३।
दानधर्मं संसारचक्रकण्ठने १११। १२१।

“एतं हत्वा तु दुर्बुद्धिः काकमद्गुः प्रजायते” ॥)

काकमर्दः, पुं, (काकं मृदातीति। काक + मृद +
अच्।) महाकालरजः। इति राजनिर्घण्टः ॥

काकमर्दकः, पुं, (काकमर्द + संज्ञायां कन्।) महा-
काललता। इति रत्नमाला। माकण् इति भाषा ॥

काकमाचिका, स्त्री, (काकमाचो + स्त्री + कन्।)
काकमाचोच्छः। इति शब्दरत्नावली ॥

काकमाची, स्त्री, (काकान् मक्षते अर्चयति फल-
दानेनेति। मचि + अच् + गौरादित्वात् ङीप्
एषोदरादित्वात् न लोपः।) क्षुद्ररक्षविशेषः।
गुडकामाह इति भाषा। तत्पर्यायः। वायसी २।

इत्यमरः। २। ४। १५१ ॥ भ्रातृभाची ३ वाय-
साङ्गा ४ अर्ज्वेतिक्ता ५ बज्जफला ६ कटफला ७
रसायनी ८ गुच्छफला ९ काकमाता १० खादु-
पाका ११ सुन्दरी १२ तिक्तिका १३ बज्जतिक्ता
१४। अस्या गुणाः। कटुत्वम्। तिक्तत्वम्। उष्ण-
त्वम्। कफशूलार्शःशोचदोषकुष्ठकण्डूनाशित्वञ्च।
इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रिदोषशमतकारित्वम्।
व्यथत्वम्। रसायनत्वम्। नातिश्रुतत्वम्। नाणु-
ष्यत्वम्। हृद्यत्वम्। भेदकत्वञ्च। इति राज-
वल्लभः ॥ (तथाच भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥

“काकमाची त्रिदोषघ्नी किण्वोष्णास्वरशुक्रदा।
तिक्ता रसायनीशोचकुष्ठार्शोश्ज्वरमेहजित्।
कटुर्नैर्ऋता हिक्ताच्छर्दिहृद्रोगनाशिनी” ॥)

काकमाता, स्त्री, (काकस्य मातेव पोषिका। काकस्य
तत्फलप्रियत्वात्।) काकमाची। इति राजनि-
र्घण्टः ॥ (काकमाचीशब्दे पर्यायगुणादिकं द्रष्टव्यं ॥
काकमुद्गा, स्त्री, (काकेन ईषज्जलेन मुदं गच्छतीति।
काकमुद + गम् + ड + टाप्।) मुद्गपर्णीच्छः।
इत्यमरः। २। ४। ११६ ॥ मुगाणी इति भाषा ॥

काकव

(अस्थाः पर्यायो यथा,—

“मुद्गपर्णी काकपर्णी सूर्यपर्णस्त्रिका सहा।
काकमुद्गा च सा प्रोक्ता तथा मार्जारगन्धिका” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ गुणा-
दयोऽस्या मुद्गपर्णीशब्दे ज्ञेयाः ॥)

काकयवः, पुं, (काकमीषज्जलं यत्र तादृशो यव इव
नीरसत्वात्, यदा काकवन्निर्गुणो यवः।) तखुल-
शून्यधान्यम् ॥ आगडा इति भाषा ॥

“यथा फलाः षड्विंशतिः यथा चर्ममया मृगाः।
तथैव पाण्डवाः सर्वे यथा काकयवा इव” ॥ इति
महाभारते सभापर्व ॥ तथा पञ्चतन्त्रे २। ६५ ॥

“यथा काकयवाः प्रोक्ता यथा रण्यभवास्तिलाः।
नाममात्रा न सिद्धौ हि धनहीनास्तथा नरा” ॥)

काकबहा, स्त्री, (काक इव रोहति मूलशून्यतया
वृक्षाद्यवज्जनेन जायते इति। काक + बह +
कः। काकवत् परपृष्टतयास्तथात्वम्। यदा
काकपुरीशात् रोहति उत्पद्यते वृक्षोपरीथर्षः
अथएव तत् संज्ञयाख्यायते।) वन्दारः। इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

काककः, पुं, (कु कुत्सितं करोतीति। कु + क +
उकः। कोः कादेशः।) स्त्रीजितः। उलूकः।
दम्भः। दिगम्बरभीरुकनिर्धनेषु चि। इति हेम-
चन्द्रः ॥

काककं, स्त्री, (ईषज्जलो यस्मात्। कोः कादेशः।)
कण्ठमणिः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यीवाशोन्नत-
देशः। इति सुश्रुतः ॥ टुं टि इति भाषा ॥)

काककणः, पुं, (का इत्याकारः कणो यस्य।) द्रोण-
काकः। इति शब्दरत्नावली ॥

काककणकः, पुं, (काककं ततः कप् पुंस्त्वञ्च।)
कण्ठमणिः। इति हेमचन्द्रः ॥

काककलिः, स्त्री, (कण् + इन् कलिः। कु ईषत् कलिः।
कोः कादेशः।) सुखमधुरास्फुटध्वनिः। इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥ (“कोकिलकाकलिकृजित-
कुक्षम्” इति शिष्टप्रयोगः ॥)

काकली, स्त्री, (काकलि + छदिकारान्तात्वात् वा
ङीप्।) सुखमधुरास्फुटध्वनिः। इत्यमरः। १।
७। २ ॥ (यथा, गीतगोविन्दे १। ४। ११ ॥

“उन्मीलन् मधुगन्धलुब्धमधुपक्याधूतघृताङ्गुर-
क्रीडत्कोकिलकाकलीकलकलैरुद्गीर्णकण्ठश्वराः।
नीयन्ते पथिकैः कथं कथमपि ध्यानवधानक्ष-
प्राप्तप्राणसमासमागमरसोच्चासैरमी वासरा” ॥

काकलीनाच्चा, स्त्री, (काकलीव सूक्ष्मा प्राक्षा।)
प्राक्षाप्रभेदः। किञ्चिम् इति श्याता। तत्प-
र्यायः। अम्बुका २ फलोत्तमा ३ लघुप्राक्षा ४
निर्वीजा ५ सुक्ष्मा ६ रसाधिका ७। तस्या
गुणाः। मधुरत्वम्। अस्त्वत्वम्। रसाजत्वम्।
वृचिकारित्वम्। शिशिरत्वम्। श्वाचक्ष्णास-
नाशित्वम्। जनवल्लभत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥

काकलीरवः, पुं, (काकली मधुरास्फुटो रवो यस्य।)
कोकिलः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (सुखमधुरा-
स्फुटध्वनौ तु कर्मधारयः ॥)

काकवल्लरी, स्त्री, (काकप्रिया वल्लरी।) सर्ववह्नीः।